

Prilagodba na vrtić

Za većinu djece vrtić predstavlja prvo odvajanje od roditelja ,nepoznat prostor u kojem ga roditelj ostavlja nepoznatim ljudima.

Svakodnevnim dolaskom u vrtić dijete će naučiti slijed radnji(dolazak u vrtić-odlazak roditelja-boravak u grupi-povratak roditelja i odlazak kući.)Na toj osnovi dijete gradi povjerenje u roditelje,odnosno stječe sigurnost u roditelja koji će doći po njega i odvesti ga iz vrtića u sigurno okruženje doma.

Dakle ,za većinu djece polazak u vrtić predstavlja stres,koji se manifestira kroz niz emocionalnih,tjelesnih i ponašajnih reakcija do kojih dolazi kod procjene situacije kao opasne ili uznemiravajuće.

Kod neke djece odvajanje od roditelja može biti u tolikoj mjeri uznemiravajuće da zadobiva oblik traume.

Prvih dana boravka u vrtiću dijete može:

- Oštro protestirati
- Svoju bespomoćnost izražavati nesretnim plačem i pasivnošću
- Odbijati kontakt s odgajateljem,ili suprotno tome,biti potpuno orjentirano na njega
- Čvrsto držati svoju dudu,bočicu,gazu(prijelazni objekt)
- Odbijati hranu ili slabo jesti
- Kratko i nemirno ili uopće neće spavati
- Ljutnju,što ne može izmjeniti situaciju,izražavati će vrištanjem,zvanjem mame i tate,agresijom usmjerenom na drugu djecu,odgajatelje,stvari...

Ponašanja roditelja koja će olakšati djetetovu prilagodbu na vrtić

- Pozitivan stav roditelja prema vrtiću
- Povjerenje u osobe koje će se u vrtiću brinuti za njegovo dijete
- Redovito dovođenje djeteta u vrtić .Svakodnevnim dolaskom dijete uči slijed radnji(dolazak u vrtić-odlazak roditelja-boravak u vrtiću-povratak roditelja nakon radnog vremena.
- Donjeti stvar uz koju je dijete emocionalno vezano(dudu,flašicu,gazu,omiljenu igračku i sl.)i uz koju se može umiriti(tzv.prijelazni objekt)

Kada ostavlja dijete u vrtiću roditelj treba:

- U terminima koje dijete razumije, definirati količinu vremena koju će dijete provesti samo, bez roditelja (npr. "idem kupiti novine, idem na posao" i sl.)
- Naglasiti potpunu vjerojatnost svog povratka ("kad to obavim vratit ću se po tebe")
- Navesti odgovajatelja kao osobu koja će se brinuti o djetetu ("teta će te čuvati dok se ja ne vratim")
- Definirati aktivnosti u koje se dijete može uključiti za vrijeme boravka u vrtiću ("ti se igraju s kockicama dok se ja ne vratim po tebe")
- Kratko se opraštati s djetetom. U protivnom roditelj ostavlja dojam nepovjerljive i nesigurne osobe što nepovoljno utječe na dijete. Roditelji se iz istog razloga na bi smjeli zadržavati u vidokrugu djeteta (npr. na hodniku, viriti kroz prozor u djetetovu sobu i sl.)

Pri povratku po dijete roditelji se ne zadržavaju dugo u sobi (kako ne bi predstavljali uznemiravajući faktor za ostalu djecu). Sa svojim djetetom mogu se, prema želji i potrebi, zadržati i poigrati na hodniku ili dvorištu vrtića.

Što može otežati odvajanje

- Nesiguran, zaplakan roditelj
- Roditelj koji, ne oprostivši se od djeteta, doslovno pobjegne
- Roditelj koji od svog djeteta traži dopuštenje za odlazak ("Mogu li sada otići?", "Reci mi kad mogu otići" i sl.)
- Roditelj koji se dugo zadržava na vratima sobe ili stalno viri kroz prozor i sl.

ZAŠTO?

Zato što djeca u svojim ponašanjima pokazuju tendenciju kopiranja osjećaja roditelja. Dijete koje osjeća roditeljevu nesigurnost i nepovjerenje i samo je nesigurno i nepovjerljivo.

Što možete napraviti prije polaska u vrtić?

- Privikavati dijete, ukoliko ste u mogućnosti, na svoje povremene odlaske - neka ostane kod bake ili kod neke druge osobe na nekoliko sati, kako bi shvatilo da to što vi odlazite ne znači da se nećete vratiti.
- Pripremajte dijete na vrtić - prošetite se uz vrtić, pogledajte djecu koja se tamo igraju, govorite o vrtiću sa veseljem i iščekivanjem - ali to zaista i mislite.
- Ukoliko je dijete manje, naučite ga jesti samostalno žlicom te piti iz čaše, kako bi bilo što samostalnije u vrtiću i što manje ovisilo o drugima.

Vi se pripremite na situaciju da odgoj vašeg djeteta prepuštate u određenoj mjeri profesionalcima, tako da jedina osoba koja bude u stresu kod polaska u vrtić bude vaše dijete. Jer ako i vi prolazite teškoće pri

razdvajanju od djeteta,tko će onda ostati pribran da pomogne djetetu u nošenju s njegovim emocijama straha,izgubljenosti i bespomoćnosti.

Adaptacija djece traje određeni period.Kod starije djece to je nešto kraći period,kod mlađe duži.

Budite spremni i strpljivi s djetetom taj period jer će dijete biti ljuto na vas i kod kuće-moguća je regresija u ponašanju(kada se dijete vrati nekim starim navikama-mokrenju u krevet,dudanju dudu,isanju palca,puzanju ako je prohodalo)...Prilazite djetetu s razumjevanjem, jer je njemu taj period jako težak,uporno ga uvjeravajte da ga volite najviše na svijetu i da to što morate raditi ne znači da ga volite manje.

Nemojte u odgajateljima gledati svoje "neprijatelje"-zasigurno ste ljubomorni što se ti ljudi mogu igrati sa vašim djetetom dok vi radite,ali odgajatelji su vaši partneri.

Dogovarajte se,pitajte što vas zanima,sugerirajte kako pristupiti djetetu kada je u nekom neraspoređivanju...

I uvijek imajte na umu da vrtić treba biti lijepo mjesto puno igre i zabave, i da će sve teškoće prilagodbe proći.Jedino je važno zadržati pozitivan stav spram vrtića,ali i sami spram sebe.Jer nijedan roditelj nije loš roditelj ako mora raditi.To što ostavljate svoje dijete u vrtiću da razvije nove vještine i znanja shvatite kao izazov,a ne kao kaznu.